

Aina silloin tällöin törmää sarjakuvakau-
pan valikoimia lehteillessään teokseen,
joka on itselle aiemmin täysin tuntema-
ton, mutta joka jo ensi vilkaisulla valloit-
taa jostain tuolta sielun syvimmistä so-
pukoista itselleen pienen kolon. Joten-
kin jo tuon kirjan tai lehden pelkkä avaa-
minen palauttaa elämään pienen ripauk-
sen seikkailun ja ihmeen tuntua, jonka
arkinen aherrus on hirttänyt pois. *Ken-
ji Tsurutan Spirit of Wonder* on juuri
tällainen pieni helmi. Jo ensi vaikutelma
on viihdyttävä ja tarkempi lukeminen
vain syventää ihastusta.

Spirit of Wonder ei ole mikään elämä-
suurempi epos, jossa myyttiset sank-
-

rit kuljeksivat pullistelemassa, pelasta-
massa maailmaa ja muuten vain tallo-
massa jumalten varpaille. Se on pohjim-
miltaan vain joukko arkisia tarinoita pie-
nistä ihmisistä, joilla on suuria toiveita
ja vielä suurempia unelmia. Siis tarinoita
ihan samanlaisista ihmisistä kuin mekin,
vaikka heidän maailmansa poikkeakaan
hieman omastamme.

Tarinat liittyvät varsin löysästi yhteen. Ei
ole edes aivan selvää, että ne muodos-
tavat mitään sen suurempaa kokonai-
suutta muuten kuin yleisiltä teemoil-
taan. Yhteistä niille on se, että ne kaik-
ki tapahtuvat maailmassa, joka muistut-
taa kovasti omaamme 1800-luvun lopul-

la. Tietysti sillä erotuksella, että meidän
maailmassamme ei sata vuotta sitten ol-
lut kovinkaan paljon kotikutoisia av-
aruusaluksia, itse tehtyjä komeettoja,
eikä kuuhun kirjoitettuja syntymäpäivä-
tervehdyksiä... Mutta tämä onkin se
kohta, jossa ihmeen tuntu astuu kuvaan.

Kenji Tsuruta "löysi" sarjakuvat vasta
parikymppisenä. Olihan hän toki luke-
nut paljonkin sarjakuvaa läpsenä - Japa-
nissa kun sarjakuvaan tutustumista ei
oikein voi välttää - mutta ei ollut miel-
tänyt sitä varsinaiseksi tarinankerron-
nan välineeksi ennen kuin törmäsi *Yu-
kinobu Hoshinon* tieteissarjakuviin.
Nämä sitten kolahtivat sitäkin kovem-
paa, ja ainakin omien sanojensa mukaan
hän piirsi seuraavat kolme vuotta miltei
kirjaimellisesti tauotta. Hoshinon tyyli
on hyvin länsimainen ja sen vaikutus on
nähtävissä Tsurutankin kynänjäljessä.
Tsurutan piirroksot - erityisesti hahmot
- on toki helppo tunnistaa ensi silmäyk-
sellä japanilaisiksi, mutta ruutujen som-
mittelu on japanilaisittain epätyypillisen
staattinen ja erityisesti runsas hennon
viivavarjostuksen käyttö on varsin omin-
takeista.

Tarinoiden puolella Tsuruta mainitsee
suurimmaksi yksittäiseksi innoittajak-
seen 50-luvun amerikkalaiset tieteiseloku-
vat. Jo nimi "Spirit of Wonder" - nimi
on tässä englanninkielisessä muodos-
saan myös alkuteoksessa - on tietoinen
kumarrus termille "sense of wonder".
Vaikka tarinat voidaankin luontevasti
lukea tieteisgenreen kaikkine avaruus-

matkoineen ja teleportaatioineen, ei Tsuruta juurikaan rasita päätään tieteellisillä yksityiskohtilla tai johdonmukaisuudella. Tärkeintä on tunnelma ja satunaisten tieteellisten ihmeiden on tarkoitus vain muistuttaa meitä siitä sadunomaisesta hohteesta, joka maailmalla keran meidänkin silmissämme oli.

Useimmissa tarinoista on pääosassa China, nuori kiinalainen nainen, joka pitää majataloa pienen englantilaisen satamakaupungin laitamilta. Hänen majatalossaan asuu mm. professori Breckenridge, pesunkestävä hullu tiedemies, jonka keksinnöt ovat käyttövoimana useimmissa tarinoissa. (Mikä noiden keksintöjen käyttövoima sitten on, onkin jo aivan toinen juttu.) Professori on oikeastaan ihan mukava ihminen, vaikka käyttääkin Chinan kiltteyttä häikäilemättömästi hyväkseen: Keksinnöt kun imevät hänen rahansa viimeistä penniä myöten, eikä vuokraan tahdo riittää rahaa sitten millään. Edes Chinan sitkeät perintäyritykset eivät oikein tuota tulosta kung fu -taidoista huolimatta. Yksi syy Chinan pitkämielisyyteen saattaa toki olla Breckenridgen oppilas ja avustaja Jim Floyd, jota kohtaan China tuntee muutakin mielenkiintoa kuin puhtaasti ammatillista.

Spirit of Wonderia julkaistu englanniksi lehtenä, joka ikävä kyllä pantiin jäihin jo viiden numeron jälkeen. Nuo tarinat koottiin hiljan myös albumiksi. Kaikki englanniksi julkaistut tari-

nat kertovat nimenomaan Chinasta, Jimistä ja Breckenridgen keksinnöistä. Saarneme mm. Nähdä miten Jim käy jättämässä syntymäpäiväterveiset Chinalle kuun pinnalle ja miten hän päättää antaa Chinalle kaikkien aikojen kauneimman (ja isoimman) sormuksen.

Tsurutan töitä on hieman vaikea saada käsiinsä myös japaniksi. Spirit of Wonderista on ilmestynyt Japanissa tietääkseni vain yksi kokooma, joka ei edes sisällä ihan kaikkia tarinoita. Osasyynä lience se, että Tsuruta piirtää sarjaansa varsin hissukseen. Yhden jakson tekemiseen menee usein puolikin vuotta. Materiaalia ei kerta kaikkiaan tahdo riittää albumeiksi asti. Lisäksi hiljattain ilmestyi yksi albumilinen hänen alunperin eri harrastelijalehdissä julkaistuja varhaistöitään. Onpa Tsuruta heittäytynyt vallan moderniksi, ja julkaissut kirjojen kuvituksiksi tekemiään töitä sekä kansi- ja mainoskuviksi tekemiään väritöitä CD-ROM levyllä.

Spirit of Wonderista on tchty myös 45 minuuttinen animaatio, joka on varsin uskollinen sarjakuvalle ja kaikin puolin kaunista työtä. Oikein suositeltavaa katsottavaa.

Mutta mikä loppujen lopuksi on Spirit of Wonderin viehätysten syvin salaisuus? Tsurutan piirrosjälki on toki kaunista ja huolellista, mutta ei mitenkään

poikkeuksellisen loistokasta. Samoin tarinat ovat varsin hyviä, mutta ei niisäkään mitään mullistavan uutta ole...

Ehkä kysymys on vain siitä, että aikana jolloin fantasiastakin on tullut rypyytösaista ja tosikkomaista mikään ei ilahduta pimeinä iltoina niin kuin Kenji Tsurutan tarjoilema ihmeen häivähdys...

Tai ehkä kyse on yksinkertaisesti siitä, että jonkun täytyy aina siloin tällöin muistuttaa meille, että jos istumme rakkaamme kanssa kuulaana alkusyksyn iltona ruohikkoisella mäenkumpareella katselemissa tähdenlentoja, niin se todellinen ihme eivät ole ne tähdenlennot - vaikka ne olisivatkin painovoimanpoikkeuttajalla varustettuja uudelleenkäytettäviä Floyd 2 kestotähdenlentoja.

